Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Vin în grădină, vin cu cei din cer. Vin cete-cete cei din cer, vin la praznicul mamei Fecioare, mama Mea.

Vine ceata cerească, fiilor, vine cu Mine și cu mama Mea, că e zi de praznic în grădina Mea cu voi și punem masă de petrecere sfântă cu oștirile cerești aici, dar și cu toate duhurile inimilor adunate aici, o, aici, unde veneau în sărbători sfinte, dar nici o inimă să nu aibă durere și tristețe, că iată, punem pe masă, punem de sus și punem de jos, și binecuvântată să fie masa de sărbătoare și bucatele de pe masă și vor fi împărțite ca anafura, căci Eu, Domnul, sfințesc toată pregătirea mesei de serbare, și nu vor fi lipsiți nici de cele de azi de aici, și vor primi de pe masă, fiilor!

O, și mare Îmi este iubirea când văd gândurile inimilor lor adunate aici, o, fiilor, și voi ați pregătit masă de serbare și cele de pe masă, iar Noi să le zicem, bun venit să le zicem lor la zi de praznic sfânt! Dacă pașii lor nu s-au așezat pe cale astăzi spre izvor, inimile lor sunt aici, cu Mine și cu oștirea cerească și cu voi, o, și nu este despărțire, căci iubirea de Dumnezeu și de cele din cer unește ea totul și se împarte la toți cei ce-și adună gândurile întru Unul, în Domnul, fiilor, iar voi fiți binecuvântați și fiți răsplătiți cu iubirea Mea cea pentru voi. Și pace vouă că ați pregătit ziua de praznic sfânt pentru cei din cer, care sărbătoresc pe mama Mea Fecioara, și iată, iată, e tare frumos aici la voi, o, și tare dulce ați așezat așternutul cel pentru popas al celor din cer cu voi aici!

E cântec de slavă între oștirile cerești aici, acum. E totul o mângâiere pentru ei acum așternutul sărbătorii, iar timpul ne aduce o zi dulce și blândă, și totul ascultă acum de duhul sărbătorii de azi și de slava ei.

Iar slava sărbătorii ești tu, mama Mea, și cântă oștirile cerești sărbătorii tale, intrării tale între cei din cer, în palatele iubirii cerești, mamă, în odihna cea dulce lângă Fiul tău Iisus Hristos, căci Eu am venit nu după prea multă vreme și ți-am deschis larg intrarea și ai venit lângă Mine și lângă Tatăl, o, și ești mângâierea oștirilor cerești, pentru mărirea pe care Tatăl ți-a dat-o ca să fii tu mama Fiului lui Dumnezeu și să-L aduci între oameni născut și să-I porți de grijă ca unui copil, până ce a venit ziua când te-a durut ca și pe El răstignirea Lui pe cruce, mamă, dar te-ai mângâiat odată cu această durere grea, că tu știai că voi învia biruitor și voi merge la locul de unde am coborât, de-a dreapta Tatălui, și apoi tu ai fost cuminte, mama Mea, și mult lucru ai lucrat în urma Mea pentru biserica Mea cea din vremea ucenicilor Mei, care Mi-au purtat Evanghelia până la marginile pământului, când ai avut și tu sorți și ogor de lucrat și de însămânțat sămânța împărăției cerurilor peste oameni, pe Fiul tău Împărat, pe Mine Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, o, mama Mea, și apoi ai venit lângă Mine, ai venit acasă și lucrăm de lângă Tatăl peste pământ, peste cei care au ca alegere pentru ei împărăția cerurilor pe pământ, și pe Mine Domnul lor, Păstorul lor, mamă, Păstor din cer pentru oile Mele, mama Mea.

Eu ție voiesc să-ți dau glas acum peste sărbătoarea ta și să împărțim pacea și mângâierea peste cetate și peste fiii care veghează aici cetatea și venirea Mea cu masă de cuvânt peste pământ, și peste cei care n-au mai plecat cu pasul pe cale spre izvor aici, acum, dar care au aici aplecate inimile în ziua aceasta sfântă, și mângâierea se așează acum și se împarte ea, iar Eu zic: Pace ție în ziua ta de serbare și binecuvântare ție și glasului tău, care se împarte mângâind, și mângâindu-se duhul tău, mama Mea!

— Mă aplec Ție, Fiule Iisus, căci Tu ești Dumnezeu, iar eu sunt roaba Domnului, sunt cea care m-am aplecat și mă aplec, căci Tu așa ai făcut, iar eu semăn cu Tine, căci așa a făcut Tatăl să fie cu Tine și cu mine, că au oamenii nevoie de modele, de pildă sfântă de urmat, iar Noi Ne-am arătat din partea Tatălui și am fost lucrarea Lui între oameni, și am rămas lucrătorii cei mai din față și Ne-au urmat atâtea popoare două mii de ani, o, și n-a putut omul antichrist să Ne înăbușe slava cea cerească lăsată de la Tatăl s-o avem și s-o vestim peste pământ, mângâind pe cei ce s-au mângâiat cu Noi pentru viața lor sub crucea vieții de pe pământ, o, Fiul meu Iisus, căci viața omului este o cruce, iar crucea este o mângâiere pentru cei care cunosc taina ei cea veșnică, mângâierea cea pentru purtarea crucii în urma Ta, căci Tu ești Păstorul Cel cu crucea, o, și așa îi mângâi pe cei ce merg pe urma Ta cu crucea până la capătul mersului lor, și iată, e dulce suferința, e calea cea cu Dumnezeu suferința crucii, iar după ea e mângâierea, o, Fiul meu Iisus.

Trebuie să știe toți cei de pe pământ că este mângâiere după ce-și sfârșesc cărarea vieții pământești, iar pentru această veșnică mângâiere ei au de ales, ori spre ea mergând pe calea cea cunoscută de cei ce Te cunosc de Păstor, ori aruncând de la ei calea cu Dumnezeu și mergând pe calea cea largă a lumii, cea fără Dumnezeu, și care-și aleg deșertăciunea zilelor vieții, viață stearpă pe pământ fiind calea vieții lor, Fiule Iisus.

Voi, fiilor din cetatea Domnului, ați pregătit serbarea mea în grădină aici, că Domnul, Fiul meu Iisus, v-a vestit că ne vom aduna cu voi cu amintirea zilei în care eu am pășit în palatele cerești, în care atâta mângâiere am aflat, dar odihna mea este să adun Fiului meu popor de pe pământ și să-mi împrospătez mereu supunerea și harul cel plin de supunere al lucrului lui Dumnezeu între oameni, ca să se întărească taina împărăției cerurilor, cu care Fiul lui Dumnezeu S-a vestit peste pământ acum două mii de ani, și Care Și-a așezat o dată pentru totdeauna temelia, și pe care se tot zidește taina Noului Ierusalim și fiii ei, moștenitorii ei, iar aici cu voi este un început dulce de tot, și este glasul cel dulce al Păstorului Iisus Hristos, iar vântul Duhului Sfânt își poartă glasul peste pământ de la margini la margini, că vine Domnul la voi cuvânt, iar voi sunteți niște ciobănași care dați glas acestui fluieraș care cântă peste voi cuvântul Lui de iubire, glasul Lui peste pământ în acest timp, fiilor.

Cu mare aplecare vă cuprind acum și vă mângâi, o, fiilor, că v-am văzut truda cu care ați pregătit sărbătoarea cea pentru mine aici, iar harul cel de sus v-a umbrit și v-a întărit și v-a sprijinit pe voi ca să așezați așternutul slavei zilei de azi și să vină cei din cer pe pământ la masă cu voi aici, și să petrecem împreună în curțile Domnului, pe care voi le îngrijiți și le vegheați.

Eu sunt cu mare veghe peste voi, fiilor, mai ales peste voi, căci voi purtați pe Fiul meu Iisus Hristos și Îi sunteți Lui cale de venire, calea cuvântului Său cel de azi peste pământ, o, și cum să nu mă aplec celor ce poartă pe Fiul meu cu glasul cuvântului Său peste pământ?

O, fiilor, stați și voi aplecați atât cât Fiul meu vă cere vouă aceasta, că multă și mare mângâiere are că vă așezați ca să-I primiți cuvântul și să-L purtați pe aripi de vânt să meargă peste pământ, o, și va avea grijă Fiul meu să prindă rod sămânța semănată, și să aibă la masa Sa pe cei cărora le prieste hrana cea de la El și mersul cu El apoi pe calea vieții lor.

Aș vrea, o, aș vrea să îndemn pe fiicele poporului Domnului, și aș vrea să se prindă îndemnul meu, că le-aș ruga pe ele să nu fugă de greutățile vieții de creștin, și să caute să cunoască ele mai deslușit duhul meu, purtarea mea, felul meu de grăire, de iubire, de recunoștință înaintea lui Dumnezeu, Care ni S-a descoperit nouă, și să aibă ele hăinuța cea întreagă a harului cel slujitor lui Dumnezeu, totul spre bucuria celor din cer, care așteaptă rod sfânt de pe pământ, o, și mare grijă să aibă ele să sfințească totul în jurul lor, să fie ca în cer în jurul lor, în preajma lor, în duhul și purtarea lor, că pe pământ curge numai otravă nimicitoare de suflete de la femeie, de la duhul și trupul de femeie, și plânge Domnul și ce-

rul de sfinți de câtă moarte se naște clipă de clipă prin femeie pe pământ și peste cei de pe pământ.

Nu poate omul să fugă de femeie, bietul de el, dar harul cel de sus îl poate ajuta împotriva acestui venin ucigător. O, fugi tu, cel ce voiești să fii al lui Dumnezeu pe pământ, fugi sub ocrotirea Domnului, că pe pământ se naște în tine otrava aruncată de femeie, o, că așa e pe pământ. Eu, mama lui Hristos, te învăț pe tine, creștine, căci voiesc să fii al Domnului pe pământ, și în cer apoi, și iată cum te învăț, că atunci când mergi pe cale singur și îți iese în cale șarpe amenințător de moarte cu veninul său, cu mușcătura sa, tu fugi atunci cât poți de grăbit. O, tot așa să te ferești și de femeie, căci ea e cu mult mai primejdioasă decât șarpele care-ți otrăvește inima, și apoi trupul îl otrăvește, căci femeia te ia din fața lui Dumnezeu ca pe Adam atunci în rai, și apoi a căzut Adam din rai, o, și ce mai ești tu când cazi din rai?

O, fugi și de lume, măi fiule creștin, fugi și de duhul ei, căci faptele fiilor oamenilor sunt fără Dumnezeu peste ele și duc spre fărădelegi pe cei mulți de pe pământ, și nu mai sunt mulți care să știe primejdia cea de la duhul lumii, duhul care desparte de Dumnezeu pe om. Iar eu îmi spun dorul și chem spre împărăția cea veșnică a lui Dumnezeu pe toți cei care vor pentru ei această moștenire, care nu dezamăgește, și care câștigă viața cea de veci a omului și mângâierea ei, împotriva nemângâierii spre care omul ar merge pe vecii prin viața lui cea fără iubire de Dumnezeu pe pământ.

Iar voi, cei adunați aici la serbare cu inimile voastre, cu gândul, cu duhul, primiți în dar plată cerească, luați în voi mângâierea mea și nu fiți triști. O, bucurați-vă tot atât cât v-ați fi bucurat dacă ați fi fost aici cu trupul, căci vremea cea de azi vă ajută pe voi să învățați mai bine să ieșiți din lume, fiilor, și de pe drumurile ei cele fără Dumnezeu pe pământ.

O, fiilor, iubiți mult să aduceți Domnului rugăciune curată și tot cu dor în ea să vină Domnul cu slava zilei Sale și cu sfinții Săi, să vină precum este scris să vină. O, nu vă întristați că vă învățați să stați ocrotiți de cele din lume, căci lumea va intra la suferință, o, fiilor, iar cei din cer vor ocroti pe cei ce iubesc cerul cu ei pe pământ.

O, fugiți de desfrânarea cea cu fața pitită, fiilor, și de care nici creștinii nu se mai tem și nu mai ascultă să fugă de acest venin, care va aduce suferință multă pe pământ, și al cărui puroi va țâșni fără de veste, și care-și ascunde fața sa cea ucigătoare de Dumnezeu în om, iar suferința va fi pe potriva neascultării, o, că le-a tot spus Fiul meu Iisus la creștini, și la fiii oamenilor le-a spus să stea deoparte și să nu se alipească cu această desfrânare cu pierzare de suflete, că iată cum smulge ea și pe creștin de la sânul lui Dumnezeu și îl îndeamnă să umble pe furiș cu această jucărie, care ucide cu ușorul calea cu Dumnezeu a omului și îl ia și îl duce în lume și ia din lume omul, o, și nu știe el ce vreme primejdioasă s-a ivit pe pământ de când cu televizorul, cu telefonul, cu internetul, cum omul îi spune acestui ocean în care mișună aspida veninoasă, o, și nu-l pot face pe om să creadă ce-i spun, și e mare nepăsarea omului.

O, nu e primejdioasă infecția care s-a zvonit și s-a vândut bine în piață, ci a fost, și tot mai primejdioasă este infecția cea prin care se împarte oamenilor duhul lumii și lucrarea lui cea prin televizor, prin telefon. Iar Tu, Fiule Iisus, zadarnic ai spus mereu să nu se dea spre moartea aceasta creștinii care au de la Tine hrană de sus pentru mintea lor, pentru ochii lor, pentru urechile lor, ci să fugă și să nu se amestece și să nu amestece. O, dar nu au ascultat, nu au crezut că se moare de această neascultare, și iată primejdia sub care stau ei, o, și nu mai au inimă curată, ochi curați, duh curat de lume și de la lume, iar Tu plângi și tot plângi trist mereu, o, și-Ți tot vezi munca risipită sub această lovitură dușmană pe Tine și pe om, și nu mai poate nimeni pe pământ să scape de această înțepătură veninoasă pe ascuns și îmbolnăvitoare asupra iubirii de Dumnezeu a omului creștin, o, că nu mai poți, creștine, înșela cu o rugăciune, cu o aplecare pe jumătate spre Dumnezeu, că tu stai cu mintea

și cu ochii în lume și zici că-ți trebuie să faci așa, și iată, așa este cu acest dor, și așa a pierdut Domnul de lângă El și de lângă lucrul Lui pe cei care ar fi fost să-I fie de ajutor sub crucea Lui cea de azi, și au ei acum bagajul cel trecător, și care îi scoate din împărăția lui Dumnezeu pe cei ce se aleseseră ai Domnului atunci când au venit și au bătut ca să intre.

O, Fiule Iisus, îi învăț pe ei nedespărțirea de Tine, și ferice celor ce vor asculta așa! E masă pusă, e cuvântul Tău și al meu pe masă și îi așezăm să ia de pe masă, Fiule scump și îndurerat de la duhul neascultării, al celor ce n-au putut să Te iubească desăvârșit, că s-au lăsat otrăviți de la duhul de femeie și de la duhul minciunii din lume, și care scoate din împărăția lui Dumnezeu pe om.

Aș vrea mult să grăiesc și să aducem pe masă, dar hai să Ne întoarcem după ridicarea sărbătorii și să trimitem îndeajuns sfatul cel ceresc la cei ce doar cu dorul și cu gândul au venit în cetate în ziua aceasta sfântă, iar dorul meu ia-l în știre, Doamne, și bogată să Ne fie lucrarea cea de azi, că vremea e cu negură groasă, și trebuie să avem grijă, și trebuie toiag de sprijin pentru cei ce merg, și trebuie îndemn sfânt mereu, mereu, o, Fiul meu Iisus.

— Da, mamă, inima ta stă de veghe, mama Mea, că minciuna e prea mare, prea multă răspândită peste pământ și peste oameni, și se vede din cer toată lucrarea minciunii, și e ca în povestea cu hainele împăratului care nu vedea nimic din ce ziceau croitorii cei tocmiți că-i fac haine, și care l-au furat de bani, de aur, și nu i-au croit nici o haină, ba l-au lăsat și gol de tot în fața poporului, iar el spunea că are haină, chiar dacă își simțea goliciunea neacoperită. O, și tot așa este și cu cei de sus, de pe scaunele României, și zic și ei ca și cei ce au născocit minciuna cu boala de peste oameni, ca nu cumva să fie crezuți că nu cred și ei minciunii care culcă noroadele sub călcâiul celor ce așa vor. Noi însă grăim adevărul, dar nu este iubit adevărul, mama Mea, ci numai minciuna, care se desfășoară în voie, și mulți sunt de partea ei.

Îi învățăm pe cei ce iau din cer știre adevărată, și vom tot învăța prin cuvânt peste pământ pe cei ce Ne află prin voia Tatălui, căci voia Lui trebuie s-o cerem să fie pe pământ, mama Mea.

Voi, fiilor care-Mi purtați venirea, o, fiți răsplătiți cu iubire și cu mila Mea de voi, că și voi aveți milă de Dumnezeu și stați în slujba venirii Mele cuvânt pe pământ și-Mi faceți mare mângâiere că vă aplecați voii Tatălui, Care Mă trimite pe pământ ca să aduc învățătura Mea acum, când nu mai este de unde să răsară ea și să păstreze ce este al Domnului pe pământ.

Binecuvântată să curgă ziua de serbare și toată slava ei de sus și de jos, și fericite sunt cetele cerești de această măreață zi de serbare!

O, și Ne întoarcem, fiilor, să împlinim cuvântul zilei, și povața întreagă o vom pune pe masă. Voi, și cei ce ajută sarcinii voastre, fiți toți binecuvântați și fiți mângâiați în sărbători!

O, ridicați iubire spre Domnul, fiilor! Toată lucrarea sărbătorii se ridică de la voi la Noi, și toată mângâierea ce Ne dați, v-o întoarcem îndoit, și duhul mângâierii, aceasta este lucrarea pe care o avem Noi și voi de lucrat pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

***

Cu mângâierea, cu duhul mângâierii Ne așezăm iarăși, mama Mea, și merge cuvântul mângâios să-i sprijine pe cale pe cei duioși și credincioși acestui izvor mângâietor, și să-i învățăm lucrarea cea cu duhul, cea care Ne ține aproape de cel ce o lucrează pe ea între el și Dumnezeu, mama Mea, că am spus acum două mii de ani că vine această vreme și iat-o, mamă, iar Tatăl a așteptat-o să vină ca să aibă înaintea Lui pe mulți care să I se închine cu adevărat, cu duhul plin de credință și de dor, duh care să-L aducă într-o clipă pe Domnul lângă cel ce-L cheamă și Îl roagă chemându-L, o, că-I este Domnului dor de odihnă, mamă,

și n-are alt sălaș, decât în inimile care se unesc cu El aproape, și una făcându-se dorul cel de sus și cel de jos, iubirea care apropie pe Domnul de om, o, și așa minuni așteaptă Tatăl să facă cel ce iubește pe Dumnezeu pe pământ nemaifiind depărtarea, căci ea nici nu este, dar este inima cea nedoritoare de Dumnezeu depărtarea care ține pe Domnul fără de odihnă, fără de om, mama Mea.

Cea mai mare minune pe care a făcut-o Dumnezeu între cer și pământ a fost minunea cea de la început, a fost omul, facerea omului, mamă. N-am mai avut o altă bucurie mai mare ca atunci, când Mi-am zidit locaș de odihnă, atât de minunat locaș, după chipul și asemănarea Mea întocmit, cu cele văzute și nevăzute ale acestei zidiri, la fel ca toată facerea lui Dumnezeu, văzutelor și nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, mamă. O, tot așa a fost și omul zidit, ca să semene mult cu Ziditorul său în cele văzute și nevăzute ale lui Dumnezeu și ale zidirii Sale. Și spun toată această taină acum, ca să înțeleagă toată suflarea, și omul să înțeleagă, să înțeleagă el de ce atât de dureros Eu plâng după om, după locașul pe care l-am zidit cu mâna și cu iubirea Mea toată, ca să-Mi am odihna în el, și nu de altceva am lucrat această minune, mare cât Dumnezeu la început, în vremea zidirii a toate prin cuvânt, iar apoi pe om, lucrat cu mâna Mea, așa cum și omul își pune mâna la lucru atunci când își zidește casă de locuit în ea, de odihnă a sa pe pământ.

Pe pământ Mi-am zidit și Eu casă, și apoi am făcut grădină pentru ea și am așezat casa Mea în grădină, mamă. O, nu grădina am făcut-o mai întâi, mama Mea. Mai întâi Mi-am zidit casa, și apoi pentru ea grădina, iar în grădină taină mare, frumusețe și minune, pomi de soi cu roade de soi, și între ei pomul vieții, mamă, dar și cel al cunoștinței binelui și răului, o, că n-am ascuns de om taina aceasta, și i-am spus să nu ia din cele ale lui Dumnezeu în grădină, din tainele lui Dumnezeu să nu ia i-am spus, și să ia din cele pentru el sădite în grădină.

O, n-a putut să fie omul aplecat cuvântului pus peste el de Dumnezeu, ci s-a aplecat ispitei, mamă, și de atunci femeia căreia el s-a aplecat s-a făcut ispită pentru om, ispită grea, mama Mea, o, și de aceea lasă omul și pe Dumnezeu și mamă și tată și se alipește cu femeia, mamă, și aceasta din cauza statului departe de Domnul cu inima, cu iubirea, cu dorul de Domnul, cu ascultarea, mama Mea. O, nu mai poate omul aceasta. El are femeia aproape și ascultă de dorurile ei, care-l despart pe el de Dumnezeu, o, și mereu, mereu îl desparte ea pe om de Dumnezeu ca să se alipească cu ea omul, iar ea nu e Dumnezeu ca să facă asta peste om, dar face, și tot moarte face ea asupra omului, și iată, trebuia să vii tu pe pământ, mama Mea, și să fii casa iubirii de Dumnezeu și dorul de El și ascultare înaintea Lui, mamă, mlădiță sfântă, mireasă curată, raiul Meu, odihna Mea, templul lui Dumnezeu, în care Duhul Sfânt Și-a aflat lucrarea și locul și împlinirea Mea, venirea Mea pe pământ ca să reparăm Noi ceea ce omul a zdrobit de tot, o, că a zdrobit omul taina lui Dumnezeu, odihna Mea în el, mama Mea, iar Eu am plâns tot timpul apoi, am plâns mereu, mamă.

— O, Doamne, o, Fiul și Mirele meu, o, ce frumos, ce minunat am lucrat Noi acum două mii de ani ca să se repare ceea ce omul a stricat de tot, slăbit fiind el de femeie în rai, în locașul sfinților și al îngerilor Tăi, Făcătorule Doamne!

O, iată de ce am spus prin graiul meu de azi că trebuie toiag de sprijin pentru cei ce merg acum pe urmele cuvântului Tău de azi, pe urmele Tale, Doamne Păstor, și pentru acest mers trebuie îndemn sfânt mereu, mereu, Fiule Copil și Dumnezeu desăvârșit, că Tu ai fost atâta de smerit, atât de aplecat după om, de Te-ai coborât din slăvile cerești și Te-ai lăsat în jos să Te naști ca omul și să fii copilul meu, și Dumnezeu desăvârșit, iar prin feciorelnicia sufletului și a trupului meu ai fost ocrotit, Sfinte Doamne, prin partea mea de ocrotire pentru Tine, așa cum ar fi femeia să-și păzească însoțitorul de tot ce nu înseamnă Dumnezeu, dacă ea ar iubi ca mine cu iubirea sa, Doamne. Iată, eu lucrez cu Tine cuvânt sfânt între Tine și mine, între mine și Tine în ziua mea de serbare și de suire la cer între sfinți, și

cu tot cuvântul de azi Noi sprijinim pe cei ce merg pe urmele cuvântului Tău de Păstor, că trebuie îndemn sfânt mereu, mereu, fiindcă neputința de a iubi pe Dumnezeu e mare în om, e mare, Doamne, pentru că, iată, omul nu știe, nu vrea să știe și să înțeleagă apoi facerea lui cea văzută și cea nevăzută, căci cele dinăuntru ale facerii Tale în om sunt nevăzute, sunt acoperite, și numai omul cel din afară este în cele văzute ale facerii Tale, dar cele nevăzute ale facerii lui le-a luat omul în stăpânirea lui când a pierdut raiul, când a căzut din rai prin nesupunere sub cuvântul Tău de peste el, o, și de atunci omul este iscoditor, vrea să știe totul și mereu, ca să arate cât este de păcătos, căzut prin păcat, căzut în păcat, Doamne. Vine însă clipa să dea răspuns încă o dată înaintea Ta de soarta sa, o, și nu se va mai putea piti mărturisirea sa, că fiecare va lua de la Tine după cum este fapta vieții lui, și nimeni nu va mai da vina pe altcineva când va sta în fața faptelor sale, că nici satana nu va face altfel în ziua Ta de slavă, când toți și toate vor sta față în față cu ceea ce au făcut cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul, și iată, încă mai poate avea parte de burete, cu care să-și șteargă omul fața și toată fapta vieții lui înaintea Ta, iar nașterea cea de sus a omului stă în cuvântul Tău de iubire și de dor după om, Doamne îndurerat și plin de milă de Tine și de om.

Și am grăit Noi cuvânt încă, și avem mângâierea în el pentru toți cei care vor alege ascultarea și asemănarea cu Noi, o nouă zi de început al vieții lor, o nouă iubire, înnoirea poruncii iubirii de Dumnezeu, și să fie o iubire mare în cei ce merg cu pasul pe calea cuvântului Tău de Păstor, că dulce îi păstorești, dulce îi înveți, Doamne, iar mila Ta este minunea cea din vremea aceasta, și cu care iarăși îl zidești pe om, dacă se apleacă el sub mâna Ta, sub toiagul Tău de Păstor și de Făcător al omului după chipul și asemănarea Ta.

O, fii și fiice care căutați acest cuvânt de Păstor, pe Fiul meu Cuvântul, o, El vine la voi cuvânt ca să vă îndumnezeiască și ca să nu mai fie lucrătură de păcat în om până la sfârșitul timpului, ci să aibă Domnul un popor sfânt, pus deoparte pentru El, și cu care să judece lumea cea care nu se lasă de gustul și de fructul păcatului, al pomului din care omul n-a ascultat să nu ia din el în rai.

O, popor al Fiului meu Iisus, o, din păcat în păcat vine pe pământ om după om, om din om, dar eu mă aplec și grăiesc peste voi ca să împărțiți voi acest cuvânt, iar voi lăsați-vă îndumnezeiți tot mai mult, o, tot mai mult, ca să vedeți ce viață dulce se poate gusta când aveți pe Domnul ca Ființă a voastră, și veți fi voi nădejdea Lui pentru sfârșit de timp și veți spune la mulți minunea omului nou, născut din Dumnezeu, din cuvântul lui Dumnezeu la sfârșit de timp.

Toți cei care luați de la izvor cuvântul lui Hristos, o, alungați nepăsarea de suflet! Luați iubirea ca viață, căci iubirea vi-L dă pe Fiul meu de Păstor peste voi, vă poartă de mânuță ca să fiți sfinți, căci Domnul este sfânt, și vă voiește ca și pe El pe voi.

O, luați raiul în voi! Eu așa am ales cu viața mea de pe pământ. Visam cu ochii deschiși raiul și iubirea lui. Eram tot o iubire, tot un dor, tot o durere cu rană după Domnul. Nu puteam iubi decât ca El. Iubiți și voi ca El! Îndemn mult și mereu vă trebuie, că sunteți slabi din pricina iubirii mici pentru El. O, slabă vă este iubirea, iar vremea asta grea cere iubire mare, și vine Domnul, o, fiilor, dar iată, e rece iubirea de El în om.

E tare vinovat omul, nu atât de multul lui păcat, ci mai mult de lipsa iubirii lui pentru Dumnezeu. Iubirea, o, numai ea poate, numai ea mai poate pentru voi, pentru om. Luați și învățați iubirea, voi, cei care aveți în față pe Fiul meu cuvânt peste pământ. Dacă omul nu are această iubire, iubirea cea pentru Domnul, nimic nu este omul, nimic, nimic. Iubirea însă este, dar luați de la iubirea mea ca să învățați, ca să scăpați de rătăcire când căutați să iubiți, și, în sfârșit, cereți, și Domnul vă va da vouă.

O, am împlinit întreg cuvântul sărbătorii, Iisuse Doamne. O, de n-ar mai căuta cu păcatul cei ce dau să meargă pe urmele Tale cu mersul lor! O, ce durere a fost în rai când omul a ales păcatul, părăsindu-Te pentru păcat, Doamne!

Voi, oameni slabi de tot pentru iubire, o, împăcați-vă cu Dumnezeu prin aplecare multă, prin umilință îndurerată după Domnul, iar El vă va vindeca pe voi de lipsa iubirii și veți iubi ca El. Și precum El iubește omul, și voi Îl veți iubi pe El și veți fi ca El.

Iar eu v-am dat pe Fiul meu de Păstor peste voi, și acum voi ascultați-L pe El!

— Acum, mamă, ridicăm sărbătoarea și merg cetele cerești la locul lor de slavă, în cele nevăzute ale lui Dumnezeu.

Acum, mamă, povața întreagă am așternut-o Noi în carte. Ne aplecăm celor ce așează mereu popas dulce pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, și le dăm lor putere pentru Noi și pentru lucrul lor cu Noi, mamă.

O, fiilor primitori de Dumnezeu, mare Îmi este mângâierea că-Mi ieșiți întru întâmpinare când vin la voi cuvânt! Mângâiere vă întorc și Eu. Iar voi fiți împărțitori acum din partea Mea, și fiți mângâietori prin orice lucrați voi pentru mersul cel cu Domnul al celor ce merg după El, după glasul Meu de Păstor, de Blând Păstor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28-08-2020